

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **Ing. Soňa Krčová, insolvenční správce dlužníka DELEKTRO, spol. s r.o.**, se sídlem Moráňská 2, Velké Meziříčí, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6.10.2014, č.j. 24972/14/5000-14303-711309,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podanou žalobou brojí proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6.10.2014, č.j. 24972/14/5000-14303-711309, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzena rozhodnutí (dodatečné platební výměry) Finančního úřadu pro Kraj Vysočina (dále jen „správce daně“), ze dne 8.11.2013, kterými byla žalobci doměřena daň z přidané hodnoty za zdaňovací období leden 2009 až červenec 2010 takto:

- dodatečným platebním výměrem č.j. 1482310/13/2913-05700-706130, byla žalobci doměřena daň ve výši 44 783 Kč a sděleno penále ve výši 8 956 Kč
- dodatečným platebním výměrem č.j. 1482415/13/2913-05700-706130, byla žalobci doměřena daň ve výši 185 524 Kč a sděleno penále ve výši 37 104 Kč
- dodatečným platebním výměrem č.j. 1482713/13/2913-05700-706130, byla žalobci doměřena daň ve výši 93 788 Kč a sděleno penále ve výši 18 757 Kč
- dodatečným platebním výměrem č.j. 1482744/13/2913-05700-706130, byla žalobci doměřena daň ve výši 474 267 Kč a sděleno penále ve výši 94 853 Kč
- dodatečným platebním výměrem č.j. 1482775/13/2913-05700-706130, byla žalobci doměřena daň ve výši 297 106 Kč a sděleno penále ve výši 59 421 Kč
- dodatečným platebním výměrem č.j. 1482794/13/2913-05700-706130, byla žalobci doměřena daň ve výši 196 323 Kč a sděleno penále ve výši 39 264 Kč
- dodatečným platebním výměrem č.j. 1482820/13/2913-05700-706130, byla žalobci doměřena daň ve výši 196 139 Kč a sděleno penále ve výši 39 227 Kč
- dodatečným platebním výměrem č.j. 1482875/13/2913-05700-706130, byla žalobci doměřena daň ve výši 395 135 Kč a sděleno penále ve výši 79 027 Kč
- dodatečným platebním výměrem č.j. 1482982/13/2913-05700-706130, byla žalobci doměřena daň ve výši 296 278 Kč a sděleno penále ve výši 59 255 Kč
- dodatečným platebním výměrem č.j. 1482999/13/2913-05700-706130, byla žalobci doměřena daň ve výši 197 743 Kč a sděleno penále ve výši 39 548 Kč
- dodatečným platebním výměrem č.j. 1483018/13/2913-05700-706130, byla žalobci doměřena daň ve výši 99 306 Kč a sděleno penále ve výši 19 861 Kč
- dodatečným platebním výměrem č.j. 1483047/13/2913-05700-706130, byla žalobci doměřena daň ve výši 54 789 Kč a sděleno penále ve výši 10 957 Kč
- dodatečným platebním výměrem č.j. 1483069/13/2913-05700-706130, byla žalobci doměřena daň ve výši 205 936 Kč a sděleno penále ve výši 41 187 Kč
- dodatečným platebním výměrem č.j. 1483091/13/2913-05700-706130, byla žalobci doměřena daň ve výši 309 264 Kč a sděleno penále ve výši 61 852 Kč
- dodatečným platebním výměrem č.j. 1483115/13/2913-05700-706130, byla žalobci doměřena daň ve výši 337 088 Kč a sděleno penále ve výši 67 417 Kč
- dodatečným platebním výměrem č.j. 1483145/13/2913-05700-706130, byla žalobci doměřena daň ve výši 350 640 Kč a sděleno penále ve výši 70 128 Kč
- dodatečným platebním výměrem č.j. 1483176/13/2913-05700-706130, byla žalobci doměřena daň ve výši 384 520 Kč a sděleno penále ve výši 76 904 Kč

- dodatečným platebním výměrem č.j. 1483210/13/2913-05700-706130, byla žalobci doměřena daň ve výši 544 960 Kč a sděleno penále ve výši 108 992 Kč
- dodatečným platebním výměrem č.j. 1483348/13/2913-05700-706130, byla žalobci doměřena daň ve výši 137 680 Kč a sděleno penále ve výši 27 536 Kč.

I. Podstata věci

U žalobce byla dne 17.1.2012 zahájena daňová kontrola na daň z přidané hodnoty za zdaňovací období leden roku 2009 až červenec roku 2010. Na základě výsledků daňové kontroly zachycených ve zprávě o daňové kontrole ze dne 6.11.2013, č.j. 1384978/13/2913-05401-703007, správce daně dospěl k závěru, že žalobce neprokázal přijetí zdanitelných plnění, která spočívala v dodávkách granulátu na výrobu extrudovaného polystyrenu od společností DEFAL s.r.o. a VELBUR s.r.o., a rovněž neprokázal uskutečnění přepravy granulátu na výrobu extrudovaného polystyrenu společností ALFAWAK s.r.o. pro svého odběratele společnost CHEMIX UNION s.r.o., která dále dodávala granulát společnosti BACHL, spol. s r.o. Žalobce tak neoprávněně z těchto plnění uplatňoval nárok na odpočet daně z přidané hodnoty. Na základě tohoto zjištění správce daně vydal shora uvedené dodatečné platební výměry, přičemž odvolání žalobce proti dodatečným platebním výměrům žalovaný zamítl a výše specifikované dodatečné platební výměry potvrdil.

Závěry správce daně a žalovaného napadá nyní žalobce podanou žalobou.

II. Shrnutí žaloby

Žalobce namítá, že jak správce daně, tak žalovaný postupovali v rozporu s § 8 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „daňový řád“). Při hodnocení důkazů nezohlednili skutečnosti svědčící ve prospěch žalobce. Žalobce poukazuje na to, že on sám sdělil správci daně skutečnost, že faktury za přepravu společností ALFAWAK s.r.o. byly vystaveny na fiktivní plnění. Tato společnost ve skutečnosti přepravu neprovedla. Stejně tak správci daně sdělil důvody, které jej k tomuto postupu vedly. Těmi byla snaha o utajení svých dodavatelů před jeho odběrateli, aby následně žalobce nebyl z dodavatelského řetězce granulátu vyloučen.

Žalobce nesouhlasí s tím, že tímto způsobem nemohl tajit dodavatele zboží. Pokud byla cena za dopravu zajišťovanou dodavatelem zboží obsažena přímo ve fakturované ceně dodávaného zboží a odběratel požadoval doklady o přepravě, mohl žalobce předložit právě faktury od společnosti ALFAWAK s.r.o., aniž by tedy předkládal doklady, na nichž by byli jeho dodavatelé uvedeni. Žalobce je tudíž toho názoru, že veškeré doklady, kterými byl povinen zdanitelná plnění prokazovat, korespondují s jeho tvrzeními o dodávkách předmětného zboží, které byly skutečně realizovány. Těmito doklady následně odpovídají i bankovní operace. Žalobce tak dovozuje, že svoji důkazní povinnost splnil.

Žalobce dále namítá, že k jeho tíži nelze klást evidenci nesprávných faktur u společnosti VELBUR s.r.o., a to z toho důvodu, že u této společnosti v minulosti docházelo k jednáním za účelem snížení daňových základů. Proto u této společnosti nebyly evidovány doklady na plnění týkající se transakcí se žalobcem. Jeho tvrzení přitom prokazují svědecké výpovědi Ing. S. Š., jednatele společnosti CHEMIX UNION s.r.o., a R. H., provozního ředitele společnosti BACHL, spol. s r.o., konečného odběratele extrudovaného polystyrenu. Podle žalobce sice R. H. netvrdil, že byl přítomen všem vykládkám zboží dodávaného společností CHEMIX UNION s.r.o., avšak jeho občasnou výpomoc při vykládkách zboží nezpochybnil žádný z vyslechnutých svědků, vyjma zaměstnance pracujícího na jiném úseku, který si na přítomnost svědka nevzpomněl.

Žalobce dále poukazuje na znalecký posudek týkající se společnosti BACHL, spol. s r.o., z něhož vyplynulo, že tato společnost nemohla vykázat objem výroby bez dodávek od společnosti CHEMIX UNION s.r.o. dosáhnout. Tato společnost nadto prováděla audit a opakované inventury, což samo o sobě podle žalobce vylučuje, aby do této společnosti nebylo dodáno zboží, které mají správce daně a žalovaný za fiktivně vykazané. Podle žalobce správce daně závěr znaleckého posudku jako důkaz svědčící ve prospěch žalobce nezohlednil. Dále žalobce namítá, že mu nelze vytýkat, že neunesl důkazní břemeno týkající se jiných daňových subjektů. Jako důkaz v této souvislosti žalobce navrhuje spis Krajského soudu v Brně ve věci sp. zn. 39 T 2/2013 a znalecký posudek.

V podané replice a dalších doplněních žaloby žalobce rozvinul svoji argumentaci a poukázal na usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 4.3.2015, č.j. 3 To 22/2015-2712, kterým byl zrušen rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 22.4.2014, č.j. 39 T 2/2013-2589, a věc vrácena soudu I. stupně. Dále poukázal na to, že státní zástupce Okresního státního zastupitelství ve Žďáru nad Sázavou podal na jednatele žalobce obžalobu, ale věc byla opakovaně vrácena státnímu zástupci k došetření s tím, že v přípravném řízení nebyly objasněny základní skutkové okolnosti. Žalobce rovněž předložil účetní závěrku společnosti BACHL, spol. s r.o., přičemž zdůraznil, že společnosti BACHL, spol. s r.o. nevznikla žádná škoda.

Z výše uvedených důvodů se žalobce domáhá zrušení napadeného rozhodnutí. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

Žalovaný předně odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde se podrobně vypořádal se všemi provedenými důkazy, včetně neosvědčení svědeckých výpovědí pana Ing. S. Š. a R. H. Nadto dodává, že předložení dokladů samo o sobě nezakládá oprávněnost uplatněného nároku na odpočet daně, pokud není prokázáno, že zdanitelné plnění fakticky proběhlo tak, jak je uvedeno na předložených dokladech. K nezohlednění znaleckého posudku jako důkazního prostředku žalovaný odkazuje na

stranu 12 a 13 napadeného rozhodnutí a dodává, že předmětný posudek obsahuje technický popis výroby, ale nedokazuje skutečný pohyb granulátu od společností DEFAL s.r.o. a VELBUR s.r.o.

K námitce přenesení důkazního břemene žalovaný uvádí, že žalobce byl odpovědný za to, že jím předložené důkazy jsou schopny prokázat jeho tvrzení, čímž rovněž prokáže nárok na odpočet daně, a v této souvislosti žalovaný odkazuje na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 16.3.2010, č.j. 1 Afs 10/2010-71, a ze dne 9.10.2014, č.j. 9 Afs 48/2013-32.

Taktéž žalovaný setrval na svém procesním stanovisku po celou dobu řízení před zdejší soudem. S ohledem na shora uvedené navrhuje žalobu zamítnout.

IV. Právní posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 zákona č. 150/2005 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného, bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s.ř.s. a dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná.

Správce daně a žalovaný dospěli k závěru, že daňový subjekt neprokázal přijetí zdanitelného plnění – dodávek granulátu KOPLÉN od společností DEFAL s.r.o. a VELBUR s.r.o. – a jejich dodání společností CHEMIX UNION s.r.o., a to ani na základě dokazování doplněného výsledky svědků navrženými žalobcem. Pokud jde o faktury za přepravu údajně pro žalobce uskutečněnou společností ALFAWAK s.r.o., tak tu žalobce nerozporuje, že se jednalo o fiktivní plnění, které se nikdy neuskutečnilo.

Právě prokázání přijetí zdanitelných plnění od shora uvedených společností je spornou otázkou, jež v nyní projednávané věci vyvstala.

Ze správního spisu vyplynuly následující pro věc podstatné skutkové okolnosti. V průběhu daňové kontroly správce daně žalobce vyzval, aby prokázal uskutečnění obchodních transakcí - nákup granulátu pro výrobu polystyrenu od společností DEFAL s.r.o. a VELBUR s.r.o. a jeho prodej společností CHEMIX UNION s.r.o., a to v rozsahu odpovídajícím předkládaným daňovým dokladům.

Výzva správce daně byla odůvodněna zjištěním jednak nesrovnalostí v dopravě zboží žalobce a dále nesouladu mezi nákupy a prodeji granulátu a zůstatky granulátu na skladu. Správce daně zjistil, že žalobce si nevedl skladovou evidenci, ale prováděl pouze inventuru zásob. Jeho zásoba ke dni 31.12.2008 činila 132,459 tun, ke dni 31.12.2009 84,060 tun a ke dni 31.12.2010 již žádné zásoby neměl. Granulát byl

umístěn buď ve skladech žalobce ve Velkém Meziříčí, a v tom případě jeho přepravu prováděli externí dopravci, nebo byl dopravován od dodavatelů přímo do společnosti BACHL, spol. s r.o. Vzájemný poměr takto skladovaného a dodávaného množství však žalobce nebyl schopen upřesnit. Správce daně na základě dokladů, které měl k dispozici, rekonstrukce skladových pohybů, doložených přeprav a posloupností nákupu a prodeje granulátu zjistil, že ve skladech žalobce mohly být skladovány pouze granuláty od společnosti SYNTHOS Kralupy a.s., a nikoli od společností VELBUR s.r.o. a DEFAL s.r.o. (příloha zprávy o daňové kontrole ze dne 6.11.2013, č.j. 1384978/13/2913-05401-703007). V případě, že granulát nebyl u žalobce skladován, tak přefakturování přepravy prováděl žalobce z toho důvodu, aby odběratel nezjistil, od koho žalobce zboží nakupuje. Pokud jde o faktury od společnosti ALFAWAK s.r.o. za přepravu, tak ty byly podle žalobce vystaveny na fiktivní plnění právě z důvodu utajení dodavatelů žalobce.

Na výzvu správce daně reagoval žalobce tak, že navrhl výsledk svědků: bývalého jednatele společností DEFAL s.r.o. a VELBUR s.r.o. J. K., který opakovaně odmítl vypovídat, a jednatele společnosti CHEMIX UNION s.r.o. Ing. S. Š. Z výpovědi Ing. S. Š. vyplynulo, že ke každé dodávce byla společností CHEMIX UNION s.r.o. zaslána objednávka emailem s cenou za objednané množství a s datem dodání konečnému odběrateli – společnosti BACHL, spol. s r.o. a žalobce zaslal potvrzené objednávky zpět. Přepravu objednávala jeho společnost nebo žalobce. Podle svědka přepravu granulátu nezajišťoval žalobce sám, nýbrž prostřednictvím jiných dopravců. Svědek nevěděl, kteří dopravci to byli, neboť s nimi nepřišel do styku. Každá objednávka v sobě zahrnovala i zajištění dopravy do Brna přímo konečnému odběrateli společnosti BACHL, spol. s r.o. Podle svědka bylo místo nakládky v sídle žalobce. Svědek nedokázal upřesnit, zda byly dodací listy předávány řidičům žalobce, ale vypověděl, že posléze potvrzené dodací listy byly zasílány ze společnosti BACHL, spol. s r.o. do společnosti CHEMIX UNION s.r.o. Datum dodání bylo v dodacích listech vystavených společností CHEMIX UNION s.r.o. uváděno na základě potvrzeného data dodání od žalobce. Za společnost CHEMIX UNION s.r.o. zboží přebíral řidič dopravce, jehož jméno svědek neznal. Místo nakládky bylo podle svědka v sídle daňového subjektu nebo ve skladě ve Velkém Meziříčí. Nakládku zboží v objednaném množství si svědek ověřoval telefonicky u jednatele žalobce. Pan H., výrobní ředitel společnosti BACHL, spol. s r.o., byl přítomen u přebírání zboží od společnosti CHEMIX UNION s.r.o. a následně byla provedena úhrada žalobci. Svědek nevěděl, kdo byl jako dodavatel uveden na dodacích listech, které předávali řidiči při vykládce zboží ve společnosti BACHL, spol. s r.o. a ani kdo a podle čeho kontroloval kvalitu a množství dodaného zboží.

Tuto svědeckou výpověď správce daně neosvědčil jako důkaz o pořízení granulátu od společností DEFAL s.r.o. a VELBUR s.r.o. a o jeho dodání společnosti CHEMIX UNION s.r.o. v deklarovaném rozsahu. Podle správce daně ze svědecké výpovědi nevyplývaly informace o realizaci těchto obchodních transakcí žalobce.

Svědék nebyl přítomen veškeré manipulaci se zbožím, tedy zejména nakládkám. V případech, kdy svědek byl přítomen některým nakládkám granulátu, nebyl schopen rozlišit, zda se jednalo o dodávku právě od společnosti DEFAL s.r.o. nebo VELBUR s.r.o. Zboží měli přebírat řidiči, jejichž jména neznal. Svědek nedokázal blíže časově specifikovat, kdy se účastnil nakládek granulátu a zda to bylo v sídle či skladu žalobce. To odporuje tvrzení žalobce, že část zboží byla dopravována přímo od dodavatele do společnosti BACHL spol. s.r.o., tedy bez reálného skladování u žalobce. O některých skutečnostech tedy Ing. S. Š. podle správce daně vypovídal rozporuplně.

Na výsledek kontrolního zjištění ze dne 28.11.2012 (protokol č.j. 95709/12/2913-05401-703007) žalobce reagoval tak, že navrhl vyslechnout jako svědka bývalého provozního ředitele společnosti BACHL, spol. s r.o. R. H.

Ze svědecké výpovědi R. H. vyplynulo, že svědek žalobce neznal. Mezi dodavatelem společnosti BACHL, spol. s r.o. byla i společnost CHEMIX UNION s.r.o. Spolupráce s ní byla po určitou dobu přerušena, neboť dodávky přicházely ve špatném stavu; jednalo se o granulát z Ukrajiny. Z tohoto důvodu svědek granulát přebíral osobně a kontroval jeho množství. Kvalita granulátu byla kontrolována až ve výrobě. Zboží se objednávalo telefonicky na základě měsíčních nabídek, cenu i množství odsouhlasil pan K. (jednatel společnosti BACHL, spol. s r.o.). Pokud jde o dopravce dovážející surovinu, ty svědek R. H. neznal. Dodávky granulátu pak potvrzoval svým podpisem při převzetí. Dodací listy mu předkládal Ing. S. Š. v den dodávky nebo mu je zasílal předem poštou. Řidiči je předávali jen výjimečně, když pan Š. nemohl. Nevěděl také, kdo byl dodavatelem granulátu společnosti CHEMIX UNION s.r.o. Poměr dodávek granulátu „SYNTHOS“ a granulátu od společnosti CHEMIX UNION s.r.o. byl podle svědka H. zhruba 40 ku 2 kamionům. Svědek R. H. nebyl schopen vysvětlit, proč na fakturách vydaných žalobcem pro společnost CHEMIX UNION s.r.o. jsou uváděny přepravy vozidly, které granulát nevozily.

V průběhu daňové kontroly správce daně nahlédl do spisu vedeného u Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. 3 To 72/2013 a pořídil kopie protokolů svědeckých výpovědí zaměstnanců (skladníků a pracovníků obsluhy strojů) společnosti BACHL, spol. s r.o. Z těchto výpovědí vyplynulo, že většina z nich si nevybavila ani dodávku, ani doklady od společnosti CHEMIX UNION s.r.o. Z výpovědí vyplynula taková praxe ve společnosti BACHL, spol. s r.o., že při vyskladnění granulátu obdrželi skladníci od řidiče dodací list, který orazítkovali, podepsali a vrátili spolu s tzv. putůvkou. Podle dodacího listu též zkontrolovali část palet a dodané zboží, protože granulátů bylo několik druhů a podle druhu se skládal na různá místa ve skladu. Podle svědků se pan H. coby provozní ředitel u přejímek objevoval zřídka a svědci vyloučili, že by sám pan H. přebíral zboží a potvrzoval dodací listy. Situaci, kdy by přebírali zboží bez dodacího listu, který by byl ke zboží zasílán poštou, označili skladníci za vyloučenou. Svědek Z. si vybavil dodávky od společnosti CHEMIX UNION s.r.o., která dodávala granulát horší kvality, přičemž se jednalo o granulát

z Ukrajiny. Ke kamionu této společnosti volali i pana H. a Ing. K., ovšem pan H. kontroloval dodávky od této společnosti asi jen třikrát. Svědek Z. vyloučil, že by pan H. za dva a půl roku přebíral více jak 50 dodávek (nákladních automobilů) s granulátem.

Správce daně na základě vyhodnocení svědeckých výpovědí dospěl k závěru, že výpovědi zaměstnanců společnosti BACHL, spol. s r.o. neodpovídají výpovědi svědka H. v tom smyslu, že by výhradně on byl osobou, která přebírala dodávky granulátu od společnosti CHEMIX UNION s.r.o. a potvrzovala dodací listy. Dne 6.11.2013 byla se žalobcem projednána zpráva o daňové kontrole (č.j. 1384978/13/2913-05401-703007).

Podle § 72 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (dále jen „zákon o dani z přidané hodnoty“), má plátce nárok na odpočet daně, pokud přijatá zdanitelná plnění použije pro uskutečnění své ekonomické činnosti. Nárok na uplatnění odpočtu daně vzniká dnem, ke kterému vznikla povinnost přiznat daň na výstupu.

Podle § 73 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty prokazuje plátce nárok na odpočet daně daňovým dokladem, který byl vystaven plátcem a byl zaúčtován podle zvláštního právního předpisu (zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví), popřípadě evidován podle § 100 zákona o dani z přidané hodnoty u plátců, kteří nevedou účetnictví.

Podle § 8 odst. 1 daňového řádu správce daně při dokazování hodnotí důkazy podle své úvahy. Správce daně posuzuje každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti; přitom přihlíží ke všemu, co při správě daní vyšlo najevo.

Podle § 92 odst. 3 a 4 daňového řádu prokazuje daňový subjekt všechny skutečnosti, které je povinen uvádět v řádném daňovém tvrzení, dodatečném daňovém tvrzení a dalších podáních. Pokud to vyžaduje průběh řízení, může správce daně vyzvat daňový subjekt k prokázání skutečností potřebných pro správné stanovení daně, a to za předpokladu, že potřebné informace nelze získat z vlastní úřední evidence.

Podle § 92 odst. 7 daňového řádu správce daně po provedeném dokazování určí, které skutečnosti považuje za prokázané a které nikoliv a na základě kterých důkazních prostředků; o hodnocení důkazů sepíše úřední záznam, pokud se toto hodnocení neuvádí v jiné písemnosti založené ve spise.

Výše citovaná ustanovení zákona o dani z přidané hodnoty (§ 72 a § 73) vyžadují, aby plátce doložil nárok na odpočet daňovým dokladem s předepsanými náležitostmi. Pokud je věrohodnost daňového dokladu zpochybněna, je povinen plátce nárok na odpočet a tedy skutečný zdanitelný plnění pro svoji ekonomickou činnost prokázat jiným způsobem. Je tomu tak proto, že daň či nárok na odpočet daně nemají základ ve formálním dokladu, nýbrž v existenci zdanitelného plnění. Ostatně k tomuto závěru lze podpůrně odkázat i na judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. na

rozsudek ze dne 26.6.2014, č.j. 5 Afs 65/2013-79, z něhož vyplývá, že důkaz daňovým dokladem je pouze formálním důkazem dovršujícím hmotněprávní aspekty skutečného provedení zdanitelného plnění. Dále např. v rozsudku ze dne 25.10.2006, č.j. 2 Afs 7/2006-107, Nejvyšší správní soud uvedl, že „[p]rokazuje-li daňový subjekt nárok na nadměrný odpočet daně z přidané hodnoty formálně bezvadným daňovým dokladem, ale o faktickém stavu jsou pochybnosti, je součástí důkazní povinnosti daňového subjektu prokázání existence zdanitelného plnění.“.

Pokud má žalobce za to, že předložené doklady a úhrady faktur samy o sobě prokazují uskutečnění dodávek granulátu v deklarovaném rozsahu, tak za situace, kdy byly jednoznačně identifikovány pochybnosti správce daně týkající se obchodních transakcí žalobce, tomu tak není. Žalobce byl povinen prokázat jednak tu skutečnost, že zdanitelné plnění bylo fakticky realizováno, tedy že došlo k faktickému přijetí zdanitelných plnění v rozsahu odpovídajícím fakturám od společností DEFAL s.r.o. a VELBUR s.r.o., a poté, že tato přijatá zdanitelná plnění byla následně použita pro ekonomickou činnost žalobce, tedy v tomto rozsahu dodána společnosti CHEMIX UNION s.r.o.

Správce daně v této souvislosti kontroloval následující doklady, týkající se uplatněných odpočtů DPH: evidence DPH, došlé faktury od dodavatele ALFAWAK s.r.o., došlé faktury od dodavatelů DEFAL s.r.o. a VELBUR s.r.o., došlé faktury od SYNTHOS, a.s., Geis CZ s.r.o., ADR TRANSPORT s.r.o., LOGO TRANS s.r.o., C.B.SPEED, a.s. J. S., dále vydané faktury na společnost CHEMIX UNION s.r.o. a dodací listy vystavené společností CHEMIX UNION s.r.o. na odběratele BACHL, spol. s r.o.

Ze sestavy došlých faktur za nákup granulátu od společností DEFAL s.r.o. a VELBUR s.r.o. a vydaných faktur za prodej tohoto granulátu společnosti CHEMIX UNION s.r.o., došlých faktur za přepravu a posloupnosti nákupů a prodejů vyplynulo, že některé z dodávek nemohly být uskutečněny tak, jak je uvedeno na fakturách, kdy správce daně zjistil, že žalobce měl prodat zboží, které nenakoupil a které neměl na skladě a že se neshodují data nákupu s daty prodeje (viz příloha č. 3 výzvy a zprávy o daňové kontrole). Žalobce také sám v průběhu daňové kontroly uvedl, že došlé faktury od společnosti ALFAWAK s.r.o., z nichž uplatnil odpočet DPH, jsou vystaveny na fiktivní plnění a v návaznosti na to tvrdil, že zboží dopravovali přímo dodavatelé DEFAL s.r.o. a VELBUR s.r.o. S ohledem na výše uvedené nesrovnalosti správce daně správně požadoval další důkazy k prokázání uskutečnění zdanitelného plnění v rozsahu dle faktur od DEFAL s.r.o. a VELBUR s.r.o., neboť pochybnosti správce daně za tohoto stavu byly oprávněné.

Správce daně tak zcela v souladu s daňovým řádem vyzval žalobce k předložení jiných důkazů, jež by byly způsobilé vyvrátit pochybnosti a vyjasnit nesrovnalosti v uskutečňování obchodních transakcí žalobce, a tím prokázat i zákonnost uplatnění odpočtu daně. Není tak důvodná námitka žalobce, že postup správce daně neodpovídá

požadavku obsaženému v 8 odst. 1 daňového řádu; naopak správce daně dal žalobci dostatečný procesní prostor k dalším důkazním návrhům. Nicméně zejména s ohledem na žalobcem zvolenou obchodní praxi a způsob fakturace dopravy je nepochybné, že žalobce byl v důkazní nouzi a v konečném důsledku pak své důkazní břemeno neunesl, což však nemůže být kladeno k tíži správce daně, ale jen samotného žalobce.

Pokud jako důkazy měly sloužit výše specifikované svědecké výpovědi Ing. S. Š. a R. H., tak ty ve vztahu k vlastním obchodním transakcím žalobce neměly potřebnou vypovídací hodnotu. Maximálně z nich poměrně nejasně vyplynula určitá obchodní praxe mezi žalobcem a společností CHEMIX UNION s.r.o. V této souvislosti je třeba poukázat na stranu 6 a 7 a stranu 15 zprávy o daňové kontrole, kde správce daně podrobně odůvodnil, v čem si svědecká výpověď Ing. S. Š. odporuje (předávání dodacích listů, kontrola množství a kvality dodaného granulátu či jeho přítomnost v místě nakládky).

Pokud jde o svědka R. H., tak ten ani žalobce neznal. Z porovnání jeho svědecké výpovědi s výpověďmi svědků v trestním řízení též vyplynuly rozpory v otázce přebírání granulátu, dodacích listů od řidičů a jejich potvrzování ve společnosti BACHL, spol. s r.o., ovšem argumentuje-li žalobce v podané žalobě tak, že občasnou přítomnost R. H. potvrdili i skladníci společnosti BACHL, spol. s r.o., je třeba konstatovat, že spornou otázkou nebyl způsob přebírání dodávek ve společnosti BACHL, spol. s r.o., nýbrž nákupy žalobce od společností DEFAL s.r.o. a VELBUR s.r.o. a jejich dodání v tvrzeném rozsahu společnosti CHEMIX UNION s.r.o. Pokud jde o dodávky CHEMIX UNION s.r.o. do společnosti BACHL, spol. s r.o., což měly být dle tvrzení žalobce právě jeho „sporné“ dodávky, tak nic takového svědecké výpovědi nepotvrdily. Jediné, co z provedených výpovědí vyplynulo, bylo to, že „nějaké“ dodávky pro společnost BACHL, spol. s r.o. společnost CHEMIX UNION s.r.o. realizovala.

Namítal-li žalobce, že správce daně nevzal v úvahu všechny rozhodující skutečnosti zjištěné v daňovém řízení, tak žalobce žádné jiné skutečnosti blíže nerozvádí. Otázka vzniku škody společnosti BACHL, spol. s r.o., kterou vznesl žalobce v doplnění žaloby, je pak pro posouzení důvodnosti žaloby zcela bezpředmětná, neboť se skutkovými a právními důvody žalobou napadeného rozhodnutí nikterak nesouvisí a správce daně ostatně ani nebyl povinen zabývat se touto otázkou.

Žalobce v žalobě zjevně směšuje trestněprávní aspekty věci s aspekty daňovými, ovšem specifikum správního soudnictví spočívá v přezkumu činnosti správních orgánů, a nikoli snad ve zkoumání trestněprávní odpovědnosti účastníků řetězce obchodování s granulátem. Předmětem přezkumu v nyní posuzované věci tak jak je nosnými důvody rozhodnutí žalovaného vymezen, je pouze unesení důkazního břemene žalobcem v daňovém řízení.

Dále pokud žalobce správci daně předložil část dokladů, jež nekorespondují s fakticitou deklarovaného plnění, jsou pro přezkum zdejšího soudu také zcela irrelevantní pohnutky žalobce, rozvedené v žalobě, jež ho vedly k vystavení faktur na fiktivní plnění. Odvolává-li se dále žalobce na ustálenou obchodní praxi ohledně časového nesouladu dodávek dle vystavených dokladů, bylo na něm, aby tedy jiným způsobem prokázal skutečný průběh a rozsah obchodních transakcí. Nelze se rovněž ztotožnit s tvrzením žalobce, že k jeho tíži správce daně kladl zjištění, že u společnosti VELBUR s.r.o. docházelo k jednáním za účelem snížení daně; taková skutečnost by mohla být nanejvýš indicií vedoucí správce daně k prověřování obchodních transakcí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2014, č.j. 1 Afs 120/2014-34). Samotný fakt trestního stíhání jednatele této společnosti není ani ve zprávě o daňové kontrole, ani v textu napadeného rozhodnutí zmíněn, a nelze tak z ničeho usuzovat, že právě tato skutečnost byla správcem daně zohledněna jako důkaz.

Odkazoval-li dále žalobce na posudek Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně v tom směru, že má prokazovat, že společnost BACHL, spol. s r.o. musela mít dodávky od společnosti CHEMIX UNION s.r.o., aniž by však tento posudek v daňovém řízení předložil, tak k tomu žalovaný uvedl, že je mu tento posudek znám z úřední činnosti (daňové řízení u jiného daňového subjektu). Jde o posudek, který je označen jako „Protokol – potvrzení úbytku hmotnosti a změny objemové hmotnosti expandovaného polystyrenu“, a tento posudek popisuje procesy při výrobě expandovaného polystyrenu. Podle žalovaného tak nemůže být důkazem o pořízení granulátu od společností VELBUR s.r.o. a DEFAL s.r.o. a jeho následném dodání společnosti CHEMIX UNION s.r.o. S tímto závěrem de facto žalobce v žalobě konkrétně nepolemizuje a neuvádí, které pasáže posudku se měly týkat jeho vlastních obchodních transakcí, jejichž realizaci v deklarovaném rozsahu zpochybnil správce daně. Skutečnost, že nějaké dodávky mezi společnostmi CHEMIX UNION s.r.o. a BACHL, spol. s r.o. proběhly, ostatně správce daně nerozporoval. Není tak důvodná námitka, že správce daně a žalovaný tento posudek nevzali v úvahu, ač se mělo podle žalobce jednat o důkaz svědčící v jeho prospěch.

Není tedy důvodná námitka žalobce, že správce daně provedené důkazy nesprávně vyhodnotil. Naopak žalobce nepředložil takové důkazy, které by fakticitu jím deklarovaných transakcí prokázaly. Žalobci nic nebránilo zvolit si výše specifikovaný způsob realizování svých obchodů, nicméně pak musel být zároveň schopen prokázat „svými“ důkazními prostředky, že k uskutečnění obchodních transakcí dle faktur fakticky došlo tak, jak bylo deklarováno. Skutečnosti, jež vyplynuly z dalšího dokazování, tedy nebyly žalobci „přičítány k tíži“, ovšem k unesení jeho vlastního důkazního břemene nijak nepřispěly. Vzhledem k tomu, že břemeno tvrzení a důkazní leží v daňovém řízení primárně na straně daňového subjektu (tu žalobce) a závěr žalovaného o tom, že žalobce v daňovém řízení oprávněnost uplatnění daňového odpočtu neprokázal, je zcela správný, bylo nadbytečné dokazovat trestním spisem Krajského soudu v Brně ve věci sp. zn. 39

T2/2013, účetní závěrkou a výroční zprávou společnosti BACHL, spol. s r.o. či posudkem Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně.

Soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by způsobovala nepřezkoumatelnost či měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti.

Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 větu první s.ř.s., podle něhož, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, jež důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu právo na náhradu nákladů řízení proti žalovanému nenáleží; to náleží žalovanému. Tomu však žádné náklady vynaložené nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, proto mu nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

Požadoval-li žalovaný náhradu nákladů řízení spočívajících v paušální částce 300 Kč za jeden úkon právní služby (vyjádření k žalobě) ve smyslu § 11 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, tak je již ustáleně správním soudy judikováno, že paušální náhradu nákladů nelze přiznat účastníku řízení, pokud by mu paušální náhrada nákladů nepříslušela ani při zastoupení advokátem; to je právě případ žalovaného správního orgánu, který v soudním řízení správním vystupuje coby účastník v pozici orgánu veřejné moci v oboru své působnosti (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31.3.2015, č.j. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS).

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž

směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 25. srpna 2016

Za správnost vyhotovení:
Romana Lipovská

David Raus, v.r.
předseda senátu